

Bestemmelser unyttige. Men naar man saaledes udpeger en Mand til at indtage en saadan Undtagelsesstilling, at han ikke har den samme Frihed som andre Menne-sker, uagtet han ikke er i en Strafanstalt og ikke er underkastet egentlig Straf i Øjeblikket, trykker man ham egentlig blot ned under hans Medborgeres Niveau, saa han kommer til at indtage et lavere Trin paa Samfundsstigen end i Forvejen, selv om han i Forvejen var nok saa lavt nede. Jeg mener derfor, denne Bestemmelse er skadelig; den trykker de Personer, hvorimod den er rettet, dybere ned i Sumpen, end de vare i Forvejen. Jeg skal ogsaa pege paa, at der paa Afholdskongressen den 6. September 1903, paa hvilken der var repræsenteret over 100,000 danske Afholdsmænd, ikke blev rejst noget Krav om saadanne Bestemmelser som dem, der ere foreslaaede her i §§ 3 og 4. De holdt sig til langt rimeligere og naturligere For-dringer som f. Eks. den, at det skulde være frit at aabne Afholdsbeværtninger. Det er et rimeligt og naturligt Krav; hvorfor skal det ikke være tilladt enhver at servere Mad og ikke berusende Drikke for vejfarende Folk eller andre, der skulle spise uden for deres Hjem? Saadanne og lignende Fordringer var det, der rejstes af Afholdsmændene paa den sidst afholdte Kongres, og dem kan jeg fuldt ud billige, men derimod ikke saadanne Straffebestem-melser, der blot vilde modvirke den gode Virkning, som Afholdsbevægelsen hidtil har haft. Lad os ikke faa tvungne Afholds-mænd, men lad det være en given Ting, at enhver, som er absolut afholdende fra Spiritus, er det ifølge sin egen fri Villie og Overbevisning. Det er langt bedre end en saadan Bestemmelse, som her er fore-slaaet.

Jeg skal blot tilføje et Par enkelte Ord om § 2, idet jeg naturligvis slutter mig til de Ændringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) og hans to Medforslagsstillere. Men jeg har en enkelt Bemærkning, som jeg gerne vil fremdrage, fordi det er et personligt Vidnesbyrd, som er blevet frem-sat her i Tinget under en tidligere For-handling af en Mand, som har haft Lejlighed til at overvære Fuldbyrdelsen af en legemlig Straf. Den 24. Februar 1898 havde jeg den Ære her i Tinget at stille en Forespørgsel til den daværende Finans-minister, Hr. Hørring, om Anvendelsen af Rottingstraf over for de vestindiske Solda-ter. Jeg skal nu ikke sige noget om, hvorvidt denne Forespørgsel var en medvir-

kende Aarsag dertil, men faktisk er det, at Rottingstraffen hurtigt efter blev af-skaffet over for de vestindiske Soldater. Det ærede Medlem for Sakskebøing (Rør-dam) rejste under denne Debat det Spørgs-maal, om der var nogle Medlemmer af Tinget, som havde overværet en saadan Afstraffelse, og han mente, at de i saa Fald maatte finde, at det var en meget modbydelig Straf. Da rejste det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) sig og udtalte, at det var faldet i hans Lod at overvære en saadan Afstraffelse, oven i Købet i denne Bygning, nemlig i det Værelse, hvor det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Jens Busk) plejer at sidde og arbejde paa Finans-loven. Det var i 1872, da det ærede Med-lem for Bælum var Soldat; da var en af hans Soldaterkammerater bleven idømt en legemlig Straf. Det ærede Medlem ud-taler, at Chefen for Kompagniet, der var en human Mand, ikke vilde have idømt denne Soldat legemlig Revselse, hvis det ikke havde været nødvendigt efter Loven; men det maatte han. Og saa udtaler det ærede Medlem for Bælum, at han, nemlig Kompagnichefen, troede, at Straffen skulde have en god Virkning, men jeg, det er altsaa det ærede Medlem for Bælum, tror, at den havde den stik mod-satte Virkning; i hvert Fald viste det sig efter nogle Maaneders Forløb, at Straffen blev gentagen over for paagæl-dende, naturligvis med mange flere Slag. „Blot ved dette ene Tilfælde, jeg der saa“, tilføjer det ærede Medlem, „fik jeg Ind-tryk af, at det var en Straf, som aldrig burde anvendes, jeg er glad ved, at den er bleven afskaffet for Moderlandets Ved-kommende og ønsker, at den skal afskaffes ovre i Vestindien.“ Det ærede Medlem udtalte saa sluttelig en Tak til mig — for hvilken jeg endnu er det ærede Medlem forbunden —, fordi jeg havde bragt denne Sag frem, og det ærede Medlem rettede en indtrængende Anmodning til den højtærede Minister om hurtigst muligt at faa disse barbariske Straffe afskaffede, selv om der ikke skulde kunne findes andre at sætte i Stedet, thi, udtalte det ærede Medlem: „Det tror jeg ikke behøves, naar man blot vil anvende dem, der bruges herhjemme i Moderlandet.“ Her er et personligt Vidnes-byrd fra en Mand, der selv har overværet en Fuldbyrdelse af legemlig Revselse for voksne Mænd, og han udtaler, at den havde det stik modsatte af en god Vir-king, at den hurtig medførte, at den maatte gentages, og at den paa ham har gjort et